

Kalbin içrek ganglionlanması nöral pleksusu

Intrinsic cardiac ganglia

Ahmet Birand

Istanbul, Türkiye

ÖZET

Kalp hislerin, tutkuların, aşkın, kaynağı, makarı olarak değerlendirilememiş¹; ama, XIX. yüzyılın başından itibaren bilim adamlarının, bunların kaynağının başımızdaki beynin olduğunu açıklamaları ile, zaman içerisinde kalbin işlevi, fizyolojik boyutu ile sınırlanmıştır. Günümüzde kalbin, organizmanın gereksinimlerini karşılamaya yeterli kanı pompalamak ile görevlendirilmiş bir organ olduğu, bunu miyokardın (miyokard hücrelerinin) içrek özellikleri, Frank-Starling kanunu ve nörohumoral bir katkı ile sağladığı hepimizce bilinmektedir. Zaman içinde gerilimlerin kalp zararlanmalarına veya işlevsel bozukluklara yol açtığı, aritmilerin otonom sinir sistemi ile ilgisi olduğu, müphem olsa da anlaşılmıştır. Kalbin içrek kardiyak sinir sistemi olduğu, afferent, internörön ve efferent sempatik ve parasympatik nöronları ile karmaşık içsel kardiyak ganglionlarını içeren kalbin kendisinin bir "beyni" olduğu, günlük kardiyoloji uygulamalarında pek dikkate alınmamaktadır.

Bu derleme kardiyak regülasyonun ilk basamağı olarak içrek kardiyak ganglionlarının yapı ve fonksiyonlarını aydınlatmaktadır. Bu konu farmakolojik tedavilerin hedefleri ve cerrahi girişim teknikleri (septal defektlerin tamiri, kapak girişimleri, konjental düzeltmeler) açısından önem taşımaktadır. (*Anadolu Kardiyol Derg 2008; 8: 451-4*)

Anahtar kelimeler: Kalp, kardiyak otonom sinir sistemi, içrek kardiyak ganglionları

ABSTRACT

Heart has been considered as the source and the seat of emotions, passion and love. But from the dawn of XIXth century, scientists have emphasized that the heart, though life depends on its ceaseless activity, is merely a electromechanical pump, pumping oxygenated blood. Nowadays, we all know that heart pumps blood commensurate with the needs of the body and this unending toil, and its regulation depends on the intrinsic properties of the myocardium, Frank-Starling Law and neurohumoral contribution. It has been understood, though not clearly enough, that these time-tensions may cause structural or functional cardiac impairments and arrhythmias are related to the autonomic nervous system. Less well known and less taken in account in daily cardiology practice is the fact that heart has an intrinsic cardiac nervous system, or "heart brain" consisting of complex ganglia, intrinsic cardiac ganglia containing afferent (receiving), local circuit (interneurons) and efferent (transmitting) sympathetic and parasympathetic neurons.

This review enlightens structural and functional aspects of intrinsic cardiac ganglia as the very first step in the regulation of cardiac function. This issue is important for targets of pharmacological treatment and techniques of cardiac surgery interventions as repair of septal defects, valvular interventions and congenital corrections. (*Anadolu Kardiyol Derg 2008; 8: 451-4*)

Key words: Heart, autonomic nervous system, intrinsic cardiac ganglia

¹Aslan Yürekli Richard, mangal gibi yüreği var, yürekli ifadelerinde olduğu gibi cesaret ve kahramanlığın, narin kalbi var, yumuşak yürekli, taş yürekli ve katı kalpli ifadelerinde olduğu gibi hassasiyetin ve katılığın, acımasızlığın, geniş yürekli ifadesinde olduğu gibi umursamazlığın, aldırmazlığın, Eros'un oku ile vurması ile sembolize edilen ve kalbinden vurulmak ifadesinde olduğu gibi aşkin

Giriş

Kalbin görevi, vücutun global ve yöresel akım gereksinimlerine karşılamaya yeterli miktarda kanı pompalamaktır ve bu etkinliği, çeşitli düzenleme ve denetimlere bağlıdır. Kalbin dinamiğinin bu denetim ve düzenlenmesinde, otonom sinir sisteminin, sempatik ve parasympatik efferent nöronlarının önemli rolleri, eskilerden

beri bilinegelmektedir. Kalbin denetiminde asal ilkelerden biri veya vazgeçilmez olanı, otonomik sinir sisteminin sempatik efferent nöronlarca temsil edilen bir kolumnun, kalp indekslerini güçlendiridiğidir. Parasempatik efferent nöronların temsil ettiği diğer kol ise kardiyak indeksleri baskılar. Bu sempatovagal denge kuramı, ister sempatik ister parasempatik efferent nöronlardan birinin ekinleşmesi durumunun, olağan koşullarda diğer efferent bacakın baskılanması ile birlikte olduğunu varsayar. Bu varsayımin zorunlu bir sonucu, birbirlerine böyle bağımlı düzenlemenin, asal olarak merkezi arteriel baroreseptör girdileri yolu ile, kalbin adrenerjik ve kolinergic efferent nöronlarını eş bir biçimde denetleyen, merkezi nöronal etkileşim ile mümkün olabileceğidir.

Kalbin innervasyonu

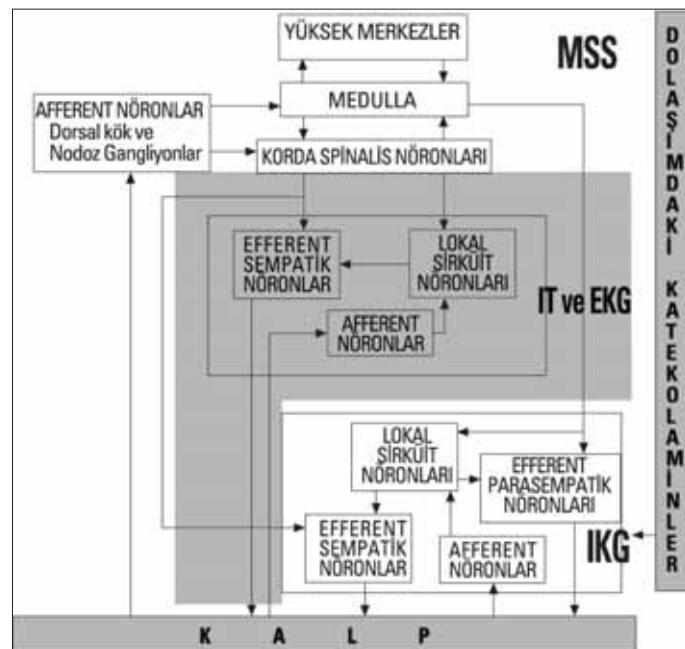
Medulla spinalisteki kardiyak sempatik efferent preganglionik nöronlar, Th1 ile Th5 arası ramuslar üzerinden, stellar ganglionların kraniyal kutuplarında, sağ ve sol orta ve üst servikal ganglionları ile kalbe komşu mediyastinal ganglionlarda yerlesik kardiyak sempatik postganglionik nöronlar ile sinaps yapmak üzere, aksonlar uzatırlar (1, 2). Ayrıca her bir içrek kardiyak ganglionlanmış pleksustaki adrenerjik nöronlara da uzantıları vardır. Kalbin kolinergic efferent postganglionik nöronları ile sinaps yapan parasempatik efferent preganglionik nöronların somataları, medulladaki nukleus ambiguus'un ventral lateral yüzünde ve daha küçük oranda dorsal vagal (motor) nukleus ve bu çekirdekler arasındaki yörede yer alırlar (3, 4).

Sürekli değişen kalp ortamı, nodoz, dorsal kök, intratorasik ve içrek kalp ganglionlarında yerlesik, zengin bir çeşitlilik gösteren kalp duyu nöronları aracılığı ile tüm kalbe ve hiyerarşik dizgesinde yer alan nöronlara aktarılır. Kalp afferent nöronlarının büyük bir çoğunluğu yöresel dinamikleri ve/veya nöritlerinin yöresel kimyasal ortamını aktarırlar, örneğin nodoz ganglion kalp afferent nöronlarının %75'i kimyasal uyarıları işlemlerler ve %35 den az bir bölümü ise mekanik duyarlılık yeteneğindedirler (5). Diğer yandan çoğu dorsal kök ganglion afferent hücreleri hem mekanik ve hem de kimyasal işleme yeteneğindedirler (5).

Kalbin içrek ganglionları (Şekil 1)

Kalbi denetleyen intraperikardiyal nöral ağ yapısı içerisinde, bilateral otonomik girdilerin, pacemaker, konduktif ve kontraktif dokulara selektif dağılımlarından önce bir araya geldikleri (6), özgül kalp içi toplanma yöreleri vardır. Bu toplanma yörelerinin histolojik incelemesi, epikardiyumun üzerinde yatan yağlı bağ dokusu içerisinde, çeşitli büyülüklüklerde, bir veya daha fazla sinir kökü ile yakın temasta, enkapsüle ganglionların varlığını ortaya koymıştır (7-9). Bu ganglionların, kalbin işlevinin otonomik denetim ve düzenlenmesinde önemli bir merkez oluşturduğu anlaşılmıştır.

Son on yirmi yıl içinde yürütülen çalışmalar, kalbin içrek innervasyonunun yapısal ve işlevsel mekanizmaları ile, bazen "bağırsak beyni" olarak adlandırılan (10, 11), sempatik ve vagal efferentlerin bağırsak sisteminin motor program devrelerini ("circuity") denetleyen internöronlara komut sinyalleri gönderen, barsaklardaki periferik otonomik sinir sistemindekiler arasında, önemli farklılıklar olmakla birlikte, yine de belirgin benzerlikler olduğunu ortaya koymuştur. Gerçekten, bağırsak beyninin tüm içerekleri, kalpte de tanımlanmıştır (12). Çalışmalar, hatta merkezi si-

Şekil 1. İçrek kardiyak ganglionlarının (kalbin beyni) yapısı nöronlarının iç ve dış bağlantıları ve kardiyak nöronal denetim hiyerarşisinde yer. MSS-merkezi sinir sistemi, IKG-içrek kardiyak ganglionları, IT ve EKG-intratorasik ve ekstra-kardiyak ganglionları.

(Armour JA. Potential clinical relevance of the "little brain" on the mammalian heart. Exp. Physiol 2008; 93: 165-176. Düzenlenerek uyarlanmıştır.)

nir sistemi etkilerinden bağımsız olarak fonksiyon yaparken, kalbin inotropik fonksiyonunun sürdürülmesinin, yalnızca Frank-Starling mekanizmasına ve dolaşımındaki katekolaminlere bağlı olmadığını, içrek kalp sinir sistemi içerisindeki nöronların oluşturduğu etkinlik düzeyine de bağlı olduğunu göstermektedir (13, 14). Ancak, memeli kalbinin, özellikle de insan kalbinin nöroanatomik innervasyonu konusundaki bilgilerimiz, her ne kadar öncü çalışmaların tarihi epeyi gerilere uzansa da hâlâ geliştirilmeye gereksinim duymaktadır.

İnsanlarda kalp içrek ganglionları

İnsanlarda, beşi atriyumlarda ve beşi ventriküllerde olmak üzere on adet ganglion varlığı saptanmıştır (15, 16). Bu içrek kalp ganglionlarının yerleşimleri, Tablo 1'de verilmiştir.

Sağ atriyal serbest duvar, atriyal apendiksler, büyük damarların gövdeleri, ventrikül miyokardının büyük bir kısmı, kalp ganglionları yönünden fakirdirler (16). Ancak bu konudaki bilgiler kesinlikle kavuşmamıştır ve biraz farklı değerler verilebilmektedir (17).

İçrek kalp ganglionlarının histolojik özelliklerı

Ganglionlar, bir kaç nöron içerecek kadar küçük, 0.5 ile 1.0 mm. kadar büyük olabilmektedirler. Nöronal somatanın boyutları ve biçimleri değişkendir (15). Ancak bu konudaki bilgiler de kesinlikle kavuşmamıştır. Epikardiyal ganglionların sayısı 706 ile 1560 arasında bulunmuştur. Epikardiyal ganglionlardaki nöron sayısının yaşa göre değiştiği, çocuk, yeni doğan ve fetüslerde yaklaşık 94000, yetişkinlerde ise 43000 (17) olabildiği, bir başka çalışmada insan kalbinde yaklaşık 14000 nöron bulunduğu belirtilmiştir (15).

Table 1. Kalbin içrek ganglionları

Atrial Ağlar
1. Sağ atriyumun superiyor yüzü
2. Sol atriyumun superiyor yüzü
3. Sağ atriyumun posteriyor yüzü
4. Sol atriyumun posteriyor medial yüzü (Bu ganglion ve sağ atriyumun posteriyor yüzünde yer alan ganglion, medialde birleşirler ve öne doğru interatriyal septum içine uzanırlar)
5. Sol atriyumun posteriyor yüzünün inferior ve lateral tarafları

Ventriküler Ağlar
1. Aort kökü çevresindeki yağ yastıkçığı
2. Sağ ve sol koroner arterlerin çıkışlarında (sol koroner arter çıkışında yer alan ganglion, <i>a. coronaria descendens sinistra</i> ve <i>a. circumflexus</i> köklerine kadar uzanır)
3. <i>A. coronaria descendens posterioris</i> kökünde
4. <i>A. marginalis acuta marginalis dextra</i> köküne yakın komşulukta
5. <i>A. coronaria marginalis obtusa</i> kökünde

Intrinsik kalp ganglionlanmış nöronları

Intrinsik kalp sinir ağı içerisinde, hiç değilse işlevsel olarak, bir birlерinden ayrı, dört nöronal tip vardır.

- Parasempatik postganglionik efferent nöronlar (18-20). Bu parasempatik nöronlar, içrek kalp sinir sisteminin üretim elementleri olup, kalbin elektriksel ve mekanik dokularına aksonlar uzatırlar.
- Adrenerjik postganglionik efferent nöronlar (20-22). Bu adrenerjik nöronlar, içrek kalp sinir sisteminin üretim elementleri olup, kalbin elektriksel ve mekanik dokularına aksonlar uzatırlar.
- Yöresel devre (circuit) nöronları (interneuronlar). Bu isim, hippocampusun değişik yörelerinde yer alan sinirlere uzantılar gönderen nöronlara verilmiş olan bir ismidir (23). Intratorasik ganglionlar gibi içrek kalp ganglionları da unipolar (afferent), bipolar ve multipolar nöronlar içerir. Bu nöronlar, bir ganglion içindeki yakın nöronları birbirlerine bağlarlar veya, her ne kadar yalnızca kendi bağlı oldukları yöreyi denetledikleri (24) ileri sürülmüş ise de, kalp içersindeki ayrı ganglion kümelerinin nöronlarını, adeta (projection neuron) uzantılı nöron gibi, birbirleri ile de birleştirirler (25), merkezden gelen ve merkeze giden bilgiyi işlemlerler. Her ne kadar çoğu kısa halkalı kardiyak refleksler, doğrudan afferent ve efferent nöronal etkileşimlerle ortaya çıkar (26) ise de kalp motor nöronlarına iletilen kalbe ait duysal bilgilerin çoğunluğu internöronlar aracılığı ile sağlanır (27). Bu internöronlar, içrek kalp ganglionları içinde nöral etkinliği koordine ederler ve bazal sinir boşalımlarının sürdürülmesinin temelini oluştururlar (7, 8, 28).
- Hedef organ sinir sistemi nöronları, kardiyak motor çıktıları etkileyip düzenleyebilmek üzere, intratorasik ekstrakardiyak ganglionlar ve merkezi nöronlar ile etkileşim içerisinde dirler. Hattâ bazı kalp internöronları, otonom sinir sisteminin her iki bacagından girdileri işlemmediğini gösteren, sempatik ve parasempatik efferent preganglionik nöronlardan girdiler alır. Bu internöronlar, ekstratorasik dokulardan spinal kord nöronları üzerinden duyu nöritleri aracılığı ile do-

laylı girdiler de alırlar. Böylece ekstratorasik ortam, içrek kalp sinir sistemini etkiler.

- Afferent nöronlar (8, 29, 30). Mekanosensitif nöronlar, duyu nöritlerinin bulunduğu yöredeki mekanik deformasyonları iletebilme yeteneğindedirler. Kemosensitif nöronlar ise kendilerini çevreleyen kimyasal ortam içerisindeki değişiklikleri aktarırlar. Çoğu kalp afferent nöronu yöresel mekanik ve kimyasal uyarıları algılayabilir ve iletibilirler (31-33). Bu nöronlar, atrial ve ventriküler dokulardan, koroner damarlar ve ana intratorasik damarlardan, kemosensitif ve/veya mekanosensitif girdileri, kalp nöronal hiyerarşisi içerisinde yer alan merkezle ve tabii içrek kalp nöronlarına doğrudan doğruya aktarırlar. Bu sonucusu, kısa-devreli kalpten kalbe (kardiyo-kardiyak) nöral geri besleme sistemi oluşturur (31, 34).

Içrek kalp ganglion nöronlarının işlevi

Kalp motor nöronal çıktılarının vurumdan-vuruma denetiminde, vücut metabolik gereksinimleri ve damar impedansına yanıt olarak, serebral korteks düzeyinde yerlesik nöronlardan (35, 36) içrek kalp sinir sistemi nöronları düzeyine kadar (1, 37-40) sinirjistik etkileşimlerin olduğu kanıtlanmıştır. Her ne kadar yeni çalışmalar, bu kalp nöronlarının bazı nöroanatomik ve işlevsel karakteristiklerini tanımlamış ise de, bu dizgenin basamakları, bu içrek kalp sinir dizgesi içerisinde sinirsel etkinliğin ve eşgündümün nasıl gerçekleştirildiği, kardiyoloji pratiğine kısmen yansımıştır. Yakın zamanlarda giderek artan çoğunuşlu fizyolojik bulgular, kalp içi ganglionlar kapsamındaki nöronların, merkezi sinir sistemi ile onun effektörleri arasında, diğer bazı organlarda olduğu gibi ve eskiden düşünüldüğünün tersine, basit bir değiştirge işlevi gerçekleştirdiğini ortaya koymuştur. Gerçekten içrek kalp sinir ağı, kalp içi ganglionlar ve onların kapsamındaki nöronlar, kalbe uzanan ekstrinsik otonomik uzantılar (projeksiyonlar) için basit bir değiştirge istasyonu görevinden çok daha fazlasını yapar; kalbe ekstrinsik otonomik uzantıları düzenleyebilen ve yöresel kalpten-kalbe reflekslere aracılık eden bir işlevi vardır. İçrek kalp sinir ağı, parasempatik ve sempatik efferent nöronlar ile birlikte afferent sinirleri de içeren bir heterojen sinir topluluğunu kapsar. Kalp ganglionlarından elde edilen ekstrasellüler kayıtlar, hatta kronik desentralize preparasyonlarda bile, kalbin içindeki uzak yörelerden girdiler alan ayrı afferent nöronların varlığını düşünürmektedir (31). Bu kalp içrek nöronları, kendiliklerinden etkinlik üretebilirler, kendi aralarında veya merkezi sinir sistemi aracılığı ile vücuttan diğer kısımları ile iletişim kurabilirler, preganglionik girdilerden, belki de hem sempatik ve hem de parasempatik sinirlerin her ikisinden, denetim sinyalleri aktarabilirler. Bu durumu ile içrek kalp ganglionları ve ganglionlanmış nöronları, kalbin işlevinin düzenlenme ve denetlenmesinde var olan hiyerarşik sıralamanın önemli bir basamağını oluştururlar.

Kalp yetersizliği, iskemi ve merkezi sinir sisteminin düzenleyici etkisinin ortadan kalktığı kalp transplantasyonu gibi durumlarla içrek kalp sinir sisteminin önemi artar. Çeşitli ilaçlar ya kalp etkinliğinden sorumlu sinirsel yapıların veya kalp dokusunun etkinliğini değiştirmek (41, 42) ya da intrakardiyak nöronların fonksiyonlarını değiştirmek (43, 44) kalbin fonksiyonunu değiştirir ve düzenlerler.

Cerrahi girişimler de (septal defektlerin tamiri, kapak girişimleri, konjenital düzeltmeler), intrakardiyak sinir sisteminin fonksiyonunda önemli değişikliklere yol açarak, kalp etkinliğinin düzenlenmesi üzerinde gizli olumsuz etkilere neden olabilir; bu nedenle uygun tekniklerin seçimi önemlidir (45).

Kaynaklar

1. Armour JA. Anatomy and function of the intrathoracic neurons regulating the mammalian heart. In: Zucker IH, Gilmore JP, editors. *Reflex Control of the Circulation*. Boca Raton, FL: CRC Press; 1991. p.1-37.
2. Kawashima T. The autonomic nervous system of the human heart with special reference to its origin, course and peripheral distribution. *Anat Embriol* 2005; 209: 425-38.
3. McAllen RM, Spyer K. The location of cardiac vagal preganglionic motor neurons in the medulla of the cat. *J Physiol* 1976; 258: 187-204.
4. Hopkins DA, Armour JA. Location of sympathetic postganglionic and parasympathetic preganglionic neurons which innervate different regions of the dog heart. *J Comp Neurol* 1984; 229:186-98.
5. Armour JA, Kembert GC. Cardiac sensory neurons. In: Armour JA, Ardell JL, editors. *Basic and Clinical Neurocardiology*. Oxford UK: Oxford University Press; 2004. p. 79-117.
6. Pardini BJ, Schmid PG, Lund DD. Location, distribution and projections of intracardiac ganglion cells in the rat. *J Auton Nerv Syst* 1987; 20: 91-101.
7. Armour JA. Intrinsic cardiac neurons *J Cardiovasc Electrophysiol* 1991; 2; 331-41.
8. Gagliardi M, Randall WC, Bieger D, Wurster RD, Hopkins DA, and Armour JA. Activity of in vivo canine cardiac plexus neurons. *Am J Physiol* 1988; 255; H789-800.
9. Xi X, Randall WC, Wurster RD. Morphology of intracellularly labeled canine intracardiac ganglion cells. *J Comp Neurol* 1991; 314: 396-402.
10. Loewy A. Anatomy of autonomic nervous system: an overview. In: Loewy A, Spyer KM, editors. *Central Regulation of Autonomic Functions*. New York: Oxford University Press; 1990. p. 3-16.
11. Armour JA. Little brain on the heart. *Cleve Clin J Med* 2004; 74 (Suppl 1): 48-51.
12. Ardell JL, McGuirt AS, Howell JB, Armour JA. Modulation of intrinsic cardiac neurons by peptides in chronic decentralized hearts. *FASEB J* 1993; 7; A623 (abstract).
13. Drake-Holland AJ, and Noble MIM. Cellular abnormalities in chronically denervated myocardium: implications for transplanted heart. *Circulation* 1989; 80: 1476-81.
14. Kaye MP. Denervation and reinnervation of the heart. In: Randall WC, editor. *Nervous Control of Cardiovascular Function*. New York: Oxford University Press; 1984. p. 278-306.
15. Armour JA, Murphy OA, Yuan BX, Macdonald S, Hopkins DA. Gross and microscopic anatomy of the human intrinsic cardiac nervous system. *Anat Rec* 1997; 247: 289-98.
16. Singh S, Johnson PI, Lee RE, Orfei E, Lonchyna VA, Sullivan HJ, et al. Topography of cardiac ganglia in the adult human heart. *J Thorac Cardiovasc Surg* 1996; 112: 943-53.
17. Pauza DH, Skripka V, Pauzienė N, Stropus R. Morphology, distribution and variability of the epicardial neural ganglionated subplexuses in the human heart. *Anat Rec* 2000; 259; 353-82.
18. Allen TG, Burnstock. Intracellular studies of electrophysiological properties of cultured intracardiac neurons of the guinea pig. *J Physiol* 1987; 388; 349-66.
19. Bluemel KM, Wurster RD, Randall WC, Duff MJ, O'Toole MF. Parasympathetic postganglionic pathways to the sinoatrial node. *Am J Physiol* 1990; 259; H1504-10.
20. Butler CK, Smith FM, Cardinal R, Murphy DA, Hopkins DA, Armour JA. Cardiac responses to electrical stimulation of discrete loci in canine atrial and ventricular ganglionated plexi. *Am J Physiol* 1990; 259; H1356-73.
21. Armour JA, Yuan BX, Butler CK. Cardiac responses elicited by peptide administration to canine intrinsic cardiac neurons. *Peptides* 1990; 11; 753-61.
22. Moravec M, Moravec J. Adrenergic neurons and short proprioceptive feedback loops involved in the integration of cardiac function in the rat. *Cell Tissue Res* 1989; 258; 381-5.
23. Hamos JE, Van Horn SC, Raczkowski D, Uhlrich DJ, Sherman SM. Synaptic connectivity of a local circuit neuron in lateral geniculate nucleus of the cat. *Nature* 1985; 317; 618-21.
24. Skok VI. Physiology of autonomic ganglia. Tokyo; Igaku Shoin: 1973.
25. Gray AL, Johnson TA, Ardell JL, Massari VJ. Parasympathetic control of the heart: II. A Novel interganglionic intrinsic cardiac circuit mediates heart rate. *J Appl Physiol* 1995; 96; 2273-8.
26. Armour JA. Instant-to-instant reflex cardiac regulation. *Cardiology* 1976; 61; 309-38.
27. Armour JA, Janes RD. Neuronal activity recorded extracellularly from in situ mediastinal ganglia. *Can J Physiol Pharmacol* 1988; 66; 119-27.
28. Randall DC, Brown DR, McGuirt AS, Thompson GW, Armour JA, Ardell JL. Interactions within the intrinsic cardiac nervous system contribute to chronotropic regulation. *Am J Physiol Regul Integr Comp Physiol* 2003; 285; R1066-75.
29. Ardell JL, Butler CK, Smith FM, Hopkins DA, Armour JA. Activity of in vivo atrial and ventricular neurons in chronic decentralized canine hearts. *Am J Physiol* 1991; 260; H713-21.
30. Armour JA, Hopkins DA. Activity of in vivo ventricular neurons. *Am J Physiol* 1990; 258; H326-36.
31. Armour JA, Huang MH, Pelleg A, Slyvén C. Responsiveness of in situ canine nodose ganglion cardiac afferent neurons to epicardial mechanoreceptor and/or chemoreceptor stimuli. *Cardiovasc Res* 1994; 28; 1218-25.
32. Huang MH, Negoescu RM, Horackova M, Wolf S, Armour JA. Polysensory response characteristics of dorsal root ganglion neurons that may serve sensory functions during myocardial ischemia. *Cardiovasc Res* 1996; 32; 503-15.
33. Thorén P. Role of cardiac vagal c-fibers in cardiovascular control. *Rev Physiol Biochem Pharmacol* 1979; 86; 1-94.
34. Huang MH, Ardell JL, Hanna BD, Wolf SG, Armour JA. Effects of transient coronary artery occlusion on canine intrinsic cardiac neuronal activity. *Integ Physiol Behav Sci* 1993; 28; 5-21.
35. Nalivaiko E, DePasquale CG, Blessing WW. Electrocardiographic changes associated with the nasopharyngeal reflex in conscious rabbits: vaso-sympathetic co-activation. *Auton Neurosci Basic Clin* 2003; 105; 101-4.
36. Oppenheimer SM, Hopkins DA. Suprabulbar neuronal regulation of the heart. In: Armour JA, Ardell JL, editors. *Neurocardiology*. New York: Oxford University Press; 1994. p.309-42.
37. Ardell JL. Structure and function of mammalian intrinsic cardiac neurons. In: Armour JA, Ardell JL, editors. *Neurocardiology*. New York: Oxford University Press; 1994. p. 59-114.
38. Ardell JL. Neurohumoral control of cardiac function. In: Sperelakis N, Kurachi Y, Terzic A, Cohen MV, editors. *Heart Physiology and Pathophysiology*. New York: Academic Press; 2001. p. 45-59. heart. In: Zucker IH, Gilmore JP, editors. *Reflex Control of the Circulation*. Boca Raton FL: CRC; 1991. p.1-37.
39. Horackova M, Armour JA. Role of peripheral autonomic neurons in maintaining adequate cardiac function. *Cardiovasc Res* 1995; 30; 326-35.
40. Randall WC. Changing perspectives concerning neural control of the heart. In: Armour JA, Ardell JL, editors. *Neurocardiology*. New York : Oxford University Press; 1994. p.3-17.
41. Schorb W, Ertl G. Angiotensin II type I receptor induced signal transduction pathways as new targets for pharmacological treatment of the renin-angiotensin system. *Basic Res Cardiol* 1996; 91(Suppl 2); 91-6.
42. Krum H. Sympathetic activation and the role of beta-blockers in chronic heart failure. *Aust N Z J Med* 1999; 29: 418-27.
43. Armour JA. Myocardial ischemia and the cardiac nervous system. *Cardiovasc Res* 1999; 4; 41-54.
44. Hogg RC, Trequattrini C, Catacuzzeno L, Petris A, Franciolini F, Adams DJ. Mechanisms of verapamil inhibition of actin potential firing in rat intracardiac ganglion neurons. *J Pharmacol Exper Ther* 1999; 289: 1502-8.
45. Singh S, Johnson PI, Lee RE, Orfei E, Lonchyna VA, Sullivan HJ, et al. Topography of cardiac ganglia in the adult human heart. *J Thorac Cardiovasc Surg* 1996; 112; 943-53.